

DÜNYA İLE ERDO – UZAKTA

Uykunun eşit ve bir kıldığı aşk

Mine Soysal

Çok önemli şeyler söylendiği halde; şantiyede olup bitenler değil de, Dünya ile Erdoğan'ın ruh durumlarını anlatıp durduğum için beni bağışlayın. Çünkü "UZAKTA'yı sürükleyici bir aşk romanı olarak gördüm. Benim gibi okuyucunun da öyle göreceğine inanıyorum

Mine Soysal'ın *Günüşiği Kitaplığı* ON8 dizininden çıkan "UZAKTA" adlı romanının arka kapağındaki; "şantiye, yatakhane zindana ne kadar uzaktı burası" sözlerini okuyunca, işçi sorunlarını işleyen bir roman diye düşündüm. Evet, işçi sorunu işlenmiş ama, asıl tema, iki körpe kişiliğin yaşam karşısında ayakları üstünde durma savaşı.

Malatya'nın bir köyünde yaşayan 20 yaşlarındaki Erdo, felçli babasını iyi yürekli üvey anneye bırakarak, İstanbul'daki Bezenler Şirketi'nin dev inşaatına, bir tanıdığı'nın aracılığıyla amele olarak girer. Üniversiteye girmek için hazırlık ders-

hanesinin parasını biriktirmektir derdi... Böylece Uzakta'ki yaşama, gurbet denilen şeye balıklama dalar. Ciddi bir konuyu işlerken ciddiyete tahammül edemeyen bir örgü biçimi, güler yüzü bir dili var *Mine Soysal*'ın. Sıkılacağı mı sandığım sırada, şimdi ne olacak diye meraklandırılan bir sürükleyicilik... 4. Bölümden:

"Az önce gördüğü kızın altın ışıltılar saçan saç gözlerini kamaştırmakla kalmamış, zihninde hiç bilmediği bazı yansımalar da neden olmuştu. Mercimeklerin arasında çatalını her dolaştırdığında tabaktan yükselen nişastalı koku midesini kaldırsa da, takılmış plak gibi aynı hareketi yineleyip duruyordu. Kızın kıvrımları, renkleri, hatta kokusu Erdoğan'ın yüzüne yapışmıştı sanki, kim baksa görüverecekti. Ürküntüyle karışık acayip bir sarhoşluk yayılmıştı benliğine."

Taraf tutmadan anlatış

Erdoğan'ın başını döndüren Dünya, patronun gencecik kızıdır. Arada dağlar olmasına karşın, belki de Yeşilçam'lı yapımdan ötürü, keşke ikisi arasında bir aşk oluşsa diye geçirdim. Daha doğrusu istedim. Zenginle fakir aşkı! Okuyucunun içinden geçecek olanı bir bilici gibi sezen *Mine Soysal*, ameleliği aileye sokmak için çeşitli yollar deniyor...

39 bölümlük romanın 3. Bölümünden sonra paralel olarak işleniyor yaşamlar. Bir bölüm Erdoğan'ın da içinde bulunduğu işçi kesimiyse, öteki bölüm varsılların yaşamı, Bezenler. İki kesimi de kayırmadan, taraf tutmadan, göstererek ve çizerek vermiş *Mine Soysal*. Yargılamayan, indirgemeyen bu tutumundan ötürü eğlenceli, sürükleyici bir iş çıkarmış.

Erdo tarafından Uzakta'yı şöyle vermiş yazar: "Neco'nun sözleri yankılandı içinde. Yemekten sonra uzun konuşmuşlardı bu kez. Annesinin bitmeyen hastane turlarını anlatmış, anlatmış, 'oğlum, kıymetini bil İstanbul'un, uzakta olmanın.' Demişti. Arkadaşı, 'keşke ben de uzakta olabilsem,' diye inlemişti adeta. Uzak, Erdoğan'ın içinde taşıdığı bedenini sarıyor, sonra şantiyeye yayılıyor, oradan da kentin sokaklarına, gürültüsüne, ışıklarına, denize sızıyordu. Çocukluğuna, Neco'ya, Reyhan Öğretmen'e, Suna'ya, Göl Fırata, mor dağlara, deliksiz uykulara uzaktaydı. Anlamıştı."

19. bölümde Dünya ile Erdoğan'ı tekrar karşılaştırıyor *Mine Soysal*. On üç yaşında atı Atlas'tan düşen, kırılmadık kemiği kalmayan kız, çeşitli ameliyatlara geçiyor, unufak olmuş bazı kemiklerinin yerine protez takılıyor. Geçirdiği kaza da Dünya'nın Uzakta'sı. Atlas'a küs, annesini devamlı aldatan babasına kırık, cinselliğini içine gömmekten uzakları yaşayan bir kişilik.

Çalışkanlığı sayesinde ustabaşının gözüne giren Erdo, patronun Bodrum'daki evinin tamiri için oraya gönderiliyor. Birkaç gün sonra, sabah, mutfaktan gelen konuşmalarla uyanıyor. Evin kahya kadını Dünya'ya çay doldururken görünce: "Masada oturan kız, ona doğru döndü, başıyla hafifçe selamladı. Kapıda kalakalan Erdo ne içeri girebiliyor, ne dışarı kaçabiliyordu. Şimşek gibi gözünün önünden geçen bir an aklını hepten alak bullak etti. Eğer gördüğü bir düş değilse kar-

şısındaki, bir öğle vakti şantiyeye gelen, büyülenip taş kesilmesine ve Kadri Abi'ye yakalanmasına neden olan altın saçlıydı."

Sırf eli ayağı değil, sözleri de dolaşık olan delikanlı bir çay içimlik sürede aynı odada olur kızla. O kadar.

"Dünya, Gülcan Hanım'la birlikte mutfaktan çıktı. Geride kalan Erdoğan'ın ışıkları bir anda söndü. Mutfakın seramik karoları, boyası dökülmüş dolapları, cilası aşınmış rustik masa, sandalyeler, duvarda asılı bakır kap kacak, raflardaki bardak tabak, hepsi karanlığa gömüldü."

Sürükleyici bir aşk romanı

Aile şoförü Kadri Abi defalarca tarttığı Erdoğan'a güvenir. Bodrum'a gönderen de odur. Fakat delikanlı tekrar çağırılınsın, Dünya'yı görsün diye bekleyip durur...

Kendisini sırtından atan, yıllardır duygularını sürükleyip duran Atlas'la, benliğini ele geçiren 'uzakta' kalmayla hesaplaşmak için Gönen'deki çiftliğe gitmeye karar verir Dünya. Yeter artık, şunları tekrar karşılaştırsın, neredeyse roman bitiyor diye içimden geçirirken; iyi yürekli yazarımız sanki duymuş gibi, şoför Kadri'ye kaza geçirterek araba kullanamaz duruma düşürür. Elbette Erdo, tokmak gibi başında olan Kadri abisi ve Dünya'yla çiftliğe sürer arabayı... "Erdo ve Dünya, biriktirdikleri türlü dertlerle örselenmiş bambaşka yaşamlarında, ilk kez aynı çatının altında, birbirlerinden habersiz uyudular. Uykular adildi. İkisine de aynı güçle el verdi, ikisini aynı şefkatle bağrına bastı, kolladı. Uykular onları eşit ve bir kıldı." Teşekkürler *Mine Soysal*, siz de adilsiniz.

Çok önemli şeyler söylendiği halde; şantiyede olup bitenler değil de, Dünya ile Erdoğan'ın ruh durumlarını anlatıp durduğum için beni bağışlayın. Çünkü "UZAKTA'yı sürükleyici bir aşk romanı olarak gördüm. Benim gibi okuyucunun da öyle göreceğine inanıyorum. Erdo, soğuk ve karanlık gecede, çiftliğin kameriyesinde oturarak köydeki yaşamını düşünürken, Dünya çıkıp gelir ve yanına ilişir. "Karanlık... Dünya kapkaranlık..."

"Erdo, kızın sesini tepelerin ardından gelmesine uzaktan duydu. Devam etmesini umarak bekledi. Ama tek duyduğu kesik hıçkırıklardı. Saklamaya çalışmadan, Dünya, uluorta hıçkırığa hıçkırığa, sarsıla sarsıla ağladı. Yani başında çaresizce kıvranan Erdo, tam ağzını açıp bir şeyler gevelemeye cesaret edecekti ki, altın saçlı kaykıldı, başını omuzuna dayadı. Narin ağırlığını çekinmeden ona vererek yaslandı. Erdo önce taş kesildi, hareket edemedi. Ama bir an sonra, güne dek bedeninde biriktirdiği bütün şefkatle onu kabul etti. Altın saçlı'nın kederine ortak oldu.

Onlara gece de katıldı. İkisini koynuna aldı, sarıp sarmaladı. Soğuk kaçtı, rüzgar dindi, yıldızlar toprağa indi. Dünya, hiç tanımadığı bu delikanlıdan usul usul kendine geçen sükunetle, sabırla durdu. Doğrudu; kolunu dizine, elini yüzüne dayayıp Erdoğan'a döndü.

Kimsin sen, Erdo?

İşçiyim ben, merkez şantiyede."

"UZAKTA'yı her okuyan soracaktır bu soruyu. Bir Leyla ile Mecnun romanı okumuş gibiyim. Sydney 2014

Uzakta

Mine Soysal

On8 Kitap

256 s.

